

Решение на Съда (пети състав) от 5 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — наказателно производство срещу Miguel M. (C-627/13), Thi Bich Ngoc Nguyen, Nadine Schönherr (C-2/14),

(Съединени дела C-627/13 и C-2/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Прекурсори на наркотични вещества — Контрол на търговията между държавите членки — Регламент (ЕО) № 273/2004 — Контрол на търговията между Европейския съюз и трети страни — Регламент (ЕО) № 111/2005 — Търговия с лекарствени продукти, съдържащи ефедрин или псевдоефедрин — Понятие за включено в списък вещество — Състав — Изключване на лекарствени продукти като такива или салто на съдържащите включени в списък вещества лекарствени продукти, които са съставени по такъв начин, че тези вещества да не могат да бъдат лесно извлечени — Директива 2001/83/ЕО — Понятие за лекарствен продукт)

(2015/C 107/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главните наказателни производства

Miguel M. (C-627/13), Thi Bich Ngoc Nguyen, Nadine Schönherr (C-2/14)

Диспозитив

Разпоредбите на член 2, буква а) съответно от Регламент (ЕО) № 273/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно прекурсорите на наркотичните вещества и от Регламент (ЕО) № 111/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно определяне на правила за мониторинг на търговията между Общността и трети страни в областта на прекурсорите, трябва да се тълкуват в смисъл, че лекарствен продукт, така както е дефиниран в член 1, точка 2 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Регламент (ЕО) № 1901/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г., не следва сал по себе си да бъде квалифициран като „включено в списък вещество“, дори и да може да се предположи, че той съдържа вещество, посочено в приложение I към Регламент № 273/2004, както и в приложението към Регламент № 111/2005, което може лесно да бъде използвано или извлечено чрез лесноприложими или икономически достъпни средства.

⁽¹⁾ ОВ С 39, 8.2.2014 г.
ОВ С 71, 8.3.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 4 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Cour du travail de Bruxelles — Белгия) — Office national de l'emploi/Marie-Rose Melchior

(Дело C-647/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социално осигуряване — Условия за признаване на правото на обезщетение за безработица в държава членка — Зачитане на периодите на работа като договорно нает служител в институция на Европейския съюз, установена в тази държава членка — Приравняване на дните на безработица, за които се получава обезщетение съгласно Условията за работа на другите служители на Европейските общности, на работни дни — Принцип на лоялно сътрудничество)

(2015/C 107/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour du travail de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Office national de l'emploi

Отговорник: Marie-Rose Melchior

Диспозитив

Член 10 ЕО, във връзка с Условиата за работа на другите служители на Европейските общности, приети с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета от 29 февруари 1968 година за установяване на Правилник за длъжностните лица и Условия за работа на другите служители на Европейските общности и установяване на специални мерки, временно приложими за длъжностни лица на Колисията, изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 723/2004 на Съвета от 22 март 2004 година, не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, тълкувана в смисъл, че периодите на работа като договорно нает служител в институцията на Европейския съюз, установена в тази държава членка, не се зачитат за целите на признаването на право на обезщетение за безработица, и дните на безработица, за които се получава обезщетение съгласно Условиата за работа на другите служители на Европейските общности, не се приравняват на работни дни, докато дните на безработица, за които се получава обезщетение съгласно правната уредба на посочената държава членка, се ползват от такова приравняване.

(¹) ОВ С 61, 1.3.2014 г.

Решение на Съда (осми състав) от 5 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — Н. J. Mertens/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Дело C-655/13) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална сигурност — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 71 — Понятието „частично безработен пограничен работник“ — Отказ на държавата членка на пребиваване и на компетентната държава членка да предоставят обезщетение за безработица)

(2015/C 107/15)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: Н. J. Mertens

Отговорник: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Диспозитив

Член 71, параграф 1, буква а), подточка i) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и актуализирана с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 1606/98 на Съвета от 29 юни 1998 г., трябва да се тълкува в смисъл, че пограничен работник, който веднага след прекратяването на трудово правоотношение на пълно работно време с работодател в дадена държава членка е нает на непълно работно време при друг работодател в същата държава членка, има качеството на частично безработен пограничен работник по смисъла на тази разпоредба.

(¹) ОВ С 78, 15.3.2014 г.